

SLOVENEK.

Političen list za slovenski národ.

Po pošti prejemam velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.

V administraciji prejemam velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto. Posamezne številke veljajo 7 kr.

Naročnino prejema upravništvo (administracija) in ekspedicija, Semeniške ulice št. 2.

Naznanila (inserati) se sprejemajo in velja tristoletna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr., če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semenških ulicah h. št. 2.

Izhaja vsak dan, izvenredne nedelje in praznike, ob 1/2 6. uri popoldne.

Štev. 223.

V Ljubljani, v soboto 1. oktobra 1887.

Letnik XV.

Vabilo na naročbo.

„SLOVENEK“,

edini katoliško-konservativni slovenski dnevnik

velja za Ljubljano pri upravništvu ali v „Katol. Bukvarni“ prejemam:

Za celo leto predplačan 12 gl.

„ pol leta 6 „

„ četrt leta 3 „

„ jeden mesec 1 „

Za pošiljanje na dom se računi 10 kr. več na mesec.

Po pošti prejemam za vse avstrijske dežele pa velja:

Za celo leto predplačan 15 gl. — kr.

„ pol leta 8 „ — „

„ četrt leta 4 „ — „

„ jeden mesec 1 „ 40 „

Opravništvo „Slovenca“.

Strokovna šola za lesno obrtnost v Ljubljani.

Da strokovno šolo za lesno obrtnost res naša dežela težko pričakuje, tega nam ni potreba še posebej poudarjati. Zlasti zadnji čas, ko je naše srednje šole zadel naučnega ministerstva hud ukaz, da si srednjih šol ne smemo razširiti, nego da moramo izgubiti še potrebno gimnazijo v Kranji; zlasti zadnji čas, ko so slovenskih otrok roditelji v največji zadregi, kaj naj bi storili, kam naj bi jih poslali, ko se jim tako rekoč zapirajo vrata v naše srednje šole, padla je drobtinica z ministerskega stola ubogemu narodu našemu, da jo pobere, da se morda potolaži za ono zapreko.

Toda globoke in težke rane ne celijo brzo, in rane na slovenskih srednjih šolah so prehude, da jih ne odpravi nobeno mazilo. V svesti smo si nepreračunljivih posledic, kateri nam bodo nastali iz

sedanjih srednjih šol. Očividno je namreč, da je ministerski ukaz o slovenskih srednjih šolah naperjen proti naraščanju slovenske inteligencije, katero dobiva naš narod po največ iz kmečkega stanú. Izpodrmeno li slovenske priproste sinove iz srednjih šol, misli gosp. minister Gauč, potem smo zmanjšali število one inteligencije, ktera zaseda uradniška mesta ter osvaja tudi druge pozicije v državi.

To so razumniki, kateri se boré za narod in ki na Dunaji in ostalih deželnih zastopih delajo večje ali manjše neprilike ter ovirajo ponemčevanje slovenskih dežel. Inteligencijo je treba toraj zmanjševati, a podpirati reveže, skrbeti siromaku za kruh. Da nas ne bi kdo napačno umel, moramo slovesno izjaviti, da smo zagovorniki siromaškega stanú in da se vselej veselimo, kadar vidimo, da zanj snuje država posebne zavode. Ali kakor se temu veselimo, takisto nas tudi žalosti, ako se ne briga država za razvit razumnštva.

Pospeševati je treba vzporedno oboje, a ne, jedno pospeševati, drugo pa zanemarjati, ali zelo ovirati. Zatoraj nas je razveselilo, ko smo slišali iz zanesljivega vira, da se naučno ministerstvo posebno zanima za strokovno šolo za lesno obrtnost v Ljubljani in da hoče to šolo čim prej odpreti, morda že o Veliki noči prihodnjega leta, a ne še le početkom šolskega leta 1888/9. Naučno ministerstvo je bajé zelo naklonjeno rečeni strokovni šoli v Ljubljani, in le dotične oblasti naše, ktere odločujejo o tej stvari, imajo najprvo izvršiti svoja posvetovanja o vzdrževanju rečene šole. Pričakovati je toraj in želeti v interesu one slovenske mladine, ki ni mogla biti sprejeta v srednje šole, da se strokovna šola za lesno obrtnost res otvori drugo leto o Veliki noči in da se v njej namesti naša mladina ter se izobrazi, da bo mogla koristiti društvu in napredovanju domače obrtnosti.

Čehi in Nemci.

(Dalje.)

„Frankfurtizmu“ in „magyarizmu“ pridružil se je „slavizem“, ki se je prvič pojavil na slovanskem kongresu v Pragi. Češki „narodni odbor“ v Pragi izdal je 1. maja 1848 „oklic na vse slovanske brate“ v Avstriji, da se vdeležé kongresa „v starem slovanskem mestu Pragi“. Kot povod temu shodu so navedli, da hočejo ugovarjati „nemškemu parlamentu v Frankobrodu“. Dunajska vlada je bila namreč zavržla protest Praškega odbora proti izvolitvi poslancev na Češkem v Frankobrodski parlament.

Volitve v ta parlament so najbolj razdvajale Čeha in Nemce. Poslanci v Frankobrodu so kazali popolnem nemšk značaj, s čimer nenemški narodi v Avstriji gotovo niso mogli biti zadovoljni. Vsak dan je rastlo gibanje proti „frankfurtizmu“. Še v oktobru 1847 pisal je J. Venzig: „Teut in Slava, krasen par, bodeta se še dobro sporazumela; zelenel bo nemški hrast, in slovanska lipa bo poleg njega cvetela.“

Na to pa odgovarja Helfert: „Teut in Slava nista dolgo stala eden poleg drugega kot dobra sosed, marveč kot nasprotnika; nista se gledala s prijaznimi, temveč srpimi pogledi.“ Prišel je tudi prepir zaradi zastav. „Črna-rudeča-zlata frankfurterica“ bila je znamenje nemštva, in sploh odpadnikov od Avstrije. Nemci pa so očitali Čehom, da je „višnjeva-bela-rudeča“ slovanska trobojnica znamenje panslavizma. Praški Čehi pa so 5. maja odločno zavržili očitjanje, da gojé panslovanske težnje. „Enakopravnost vseh narodov v Avstriji“ je naš namen.

Slovanski shod v Pragi ni dosegel namena, da bi se namreč spoznali in zjediniли vsi avstrijski Slovani, česar sta bila največ kriva Poljak Libelt in Rus Bakunin. Vstaja v Pragi (od 12. do 17. junija 1848) je prekinila slovanski shod. Raznesel se je glas, da hočejo Čehi pobiti vse Nemce in uničiti

LISTEK.

Dolenjski župan.

VI.

Dasi je županu manjkalo le še par let do osemdesetih, bil je vendar le veselega duhá in vedno je vganjal svoje burke zdaj s tem, zdaj z onim. Mnogo njegovih nedolžnih šal in krepkih prilik sem si bil zapisal, toda pozneje knjižico — žal mi je — izgubil. Do svojih sosedov je bil župan, kakor sem že povedal, postrežljiv, toda prav rad se ni pečal z njimi; držal se je trnjevo do njih in oni do njega; zazdel si je, da je več kakor drugi kmetje, ker jih je na umu in premoženji daleč presegal. Najbolj je bil župan vesel, kader so ga prišli obiskat domači duhovniki, bogoslovci in dijaki. Kratkočasil se je z njimi, zabaval jih s svojimi dovtipi, pa natakal svoje kislo vino, da je vse usta navskriž držalo. — To so bile pač zlate ure, ki smo jih svoje dni na županiji preživeli v družbi gostoljubnega starčka in njegove ljubeznjive ženice.

Toda vse na svetu mine, tako je tudi prešlo to veselje. Župan in županja oba že počivata v krilu hladne zemlje na pokopališču št. Viškem. Najprej je

v Bogu zaspala hišna gospodinja. Vse se je po njeni smrti predručilo pri županovih. Oče je postal molčeč, otožen, nobene vesele ni bilo več iz ust njegovih. Čudno, kako spremembo napravi pri hiši smrt očetova ali materina! Župan je zdihoval po umrli ranjki in kmalu šel za-njo. Njun zakon ni bil z otroci blagoslovljen, tudi bližnjih sorodnikov po očetovi strani nista imela. Lahko je toraj župana včasih skrbelo, komu bi po smrti zapustil domačijo, dasiravno je dejal, da jo bo vsak rad pobral. Ko se je delala oporoka vpričo c. kr. okrajnega sodnika, in je ta vprašal župana, koga imenuje za glavnega dediča svojega premoženja, župan reče pisalcu teh vrstic:

„Gospod Janez, marate Vi za županijo, na Vas sem zmirom držal, Vaše bodi vse, boste že storili, kar je prav.“ Imenovani glavni dedič pa odločno odkloni to izredno srečo in bogatijo, čeravno ga je pričujoči uradnik dregnil pod rebra rekoč: „Ste ob pamet, kali? Saj lahko obrnete v ta ali drug dober namen.“

Župan je potem ugibal, komu naj bi izročil sad svojega skoraj šestdesetletnega truda in ni se mogel odločiti prav od srca ne za tega, ne za onega nasvetovanih daljnih sorodnikov. Deliti pa ni hotel imetja, dejal je: „Eden naj ima vse, kakor sem sam

vse pridobil; pa ohrani naj to, kar bo prejel, in pravičen bodi, kakor sem bil jaz; z dobro vestjo rečem, da ni po krivici travice na njivi in ne krajcarja v moji hiši.“ Čez nekoliko dni potem smo položili dolenjskega župana v mrzli grob poleg žene njegove. Izgubila sva s tovarišem zvestega prijatelja, ki nas je po očetovsko ljubil. Umrli je z njim star rojak in umen živinorejec, poštenega srca in pravičnih rok. Nosil je kmetski klobuk in jirhaste hlače, a bil je duhovit, da se malo njemu enacih nahaja med priprostim narodom. Verske dolžnosti je natančno izvrševal, kakor naš mili narod sploh — poleg tega bil usmiljenega srca, dosti lačnih in žejnih, revežev in popotnikov našlo je pri njem prijazen sprejem in dobro postrežbo. Njegov naslednik na županiji, ki je po tako gladki poti dobil kmetijo v vrednosti do 6000 gold., kar je bilo vsega pri hiši, dal je napraviti v spomin ranjkemu županu na pokopališču lep nagroben kamen, pa lično mašno obleko in kelih pri podružnici sv. Lenarta v Pungertu. Naj v miru počiva ranjki župan s svojo ljubo ženo vred! — Spominjal se ga bodem do zadnjega dneva. — Kot posebnost naj dostavim, da je župan „I“ na koncu glagola vselej čisto izgovarjal, n. pr. sem bil, sem šel, sem rekel itd. V šolo ni hodil nikamor, toraj je to izgovarjanje doma po stariših po-

nemško kulturo. Ta domišljija rodila se je v nekaterih nemških glavah, kar trdi celó Čehom sovražni zgodovinar Springer. Posledice niso izostale.

Po nemških mestih snovala so se društva, kojih osrednji odbor je bil v Liberci. Njihova politična vera je bila nemška narodnost in najožja zveza z Nemčijo. Na obeh straneh razdivjala je strast, dokler je ni ukrotila absolutna državna oblast. Leta 1860 se je iznova unel narodnostni prepir. V „pomnoženem državnem zboru“ (od marca do sept. 1860) bile so hude debate o jezikovnem vprašanji. Dne 20. oktobra 1860 izide cesarski diplom, in 26. febr. 1861 državna temeljna postava. Na zgodovinski podlagi naj se razvija nova ustavna država.

Kakor znano, ni se obnesel ta poskus, ker so se Madjari upirali skupnemu državnemu zboru. Vsled napačne vnanje politike in mnogih notranjih vzrokov stopila je Avstrija l. 1865 na pot, ki jo je dovedla do strogega dualizma.

Razdelitev države v dve državnopravni polovici je imela namen, kakor so visoki gospodje sami priznali, da bi v obeh „državah“ monarhije gospodoval le po eden narod: v deželah tostran Litave Nemci, na Ogorskem Madjari. Vplivni politični vodje teh dveh narodov hoteli so si olajšati delo. Nemci so Galicijo izročili Poljakom, Madjari pa so svojim „hrvatskim bratom“ poslali „bel list“, da napišejo nanj svoje zahteve in pogoje. Galicija in Hrvatska dobile ste toraj avtonomijo, da bi se ostale slovanske dežele ne mogle upirati nemškemu in madjarskemu liberalizmu.

Madjari so hitro izvršili delo. Dobili so v pest „srbsko vodstvo in Banat“, Sedmograškemu vzeli so starodavno avtonomijo in je združili z „materozemljo“. Tako sedaj samooblastno gospodarijo ogerski ministri v Budimpešti, in okoli 14 milijonov prebivalcev klanjati se mora madjarskemu državnemu jeziku. (Dalje prih.)

Politični pregled.

V Ljubljani, 1. oktobra.

Notranje dežele.

Pred svojim odpotovanjem na Dunaj imel je *Taaffe* daljše posvetovanje s *Tiszo* o vžitinskem davku. Posledica tej konferenci je ta, da se bodo predložili obestranskima državnima zboroma načrti o predruženji postave glede davka na špirit in sladkor še tekom letošnjega zasedanja.

V *Budimpešti* so predvčerajšnjim svečano odkrili v cesarjevi navzočnosti Deakov spomenik. Slavnosti vdeležili so se vsi v Budimpešti bivajoči avstrijski in ogerski ministri, predsednik avstrijske gospodske zbornice Trauttmannsdorf, papeževi nuncij Galimberti, italijanski in turški veleposlanik.

Jednakopravnost pod ogersko krono razevita se vsak dan lepše. Ministerstvo si misli: „Nulla dies sine linea“, in komaj so se nemadjarke narodnosti nekoliko pomirile zaradi naredbe o poštnine prostih pošiljstvih, že jih je zadela druga ne-zgoda. Sedmograškega kralj. finančnega ravnateljstva predsednikov namestnik izdal je ukaz, da morajo biti madjarski pisane vse pobotnice, ki se zadevajo visokega erara.

dedoval. Po fari St. Vidski je še dandanes mnogo taci „l“-ovcev, zlasti med starejšimi ljudmi, najbolj pa se Petrušnja vas pri Št. Vidu v tem odlikuje. Akoravno nisem navržen za to izrekovanje, vendar sem to navedel v dokaz, da se je končnica glagolova gotovo v prejšnji dobi vsaj po nekterih krajih domovinskih, če povsod ne, čisto izgovarjala. J. P.

Odlični Kranjci.

(Dalje.)

31. Poljanica (Pöllandl.)

Alič Jurij, rojen 23. aprila 1779, posvečen 6. oktobra 1805, kapelanoval je do 1810 v Laškem trgu, 1. nov. 1810 postal je provizor, 16. maja 1811 pa župnik in dekan v Gornjem gradu, kjer je služboval do 20. januarja 1816. Takrat je odšel k sv. Andražu v Lavantinski dolini, kjer je opravljal dve leti častno službo škofijskega šolskega nadzornika. Ob Jurijevem 1818 postal je dekan v Vidmu, 11. junija 1845 pa nadžupnik in dekan v Laškem trgu. Umrli je ondi že 24. okt. 1845.¹⁾

¹⁾ J. Orožen, II., b., 49 in IV., b., 146.

Kolike vrednosti je imel krasni govor ministra *Tisze* volilecem njegovim v Velikem Varadinu, dokazujejo najbolj številke sklepnega računa, ki ga je izdelal državni računski dvor. Že včeraj smo poročali, da znaša državni deficit za leto 1886 okroglih 54 milijonov, toraj 15½ milijonov več, kakor kaže proračun za isto leto. Od leta 1874 ni bilo finančno stanje tako slabo. *Tisza* pa govori leto za letom o velikem napredku!

Vnanje države.

Srbska vlada izpustila je iz službe vladnega komisarja nacionalne banke Todorovića, ker je zatožen zaradi nečastnega prestopka. — V Belemgradu izvoljen je v skupščino liberalce Krzmanović s 1356 glasovi, in radikalec Milenković s 1352 glasovi. — Na meji pri Pirotu našli so umorjena dva neznana potnika. — „Videlo“ javlja, da se bo moral zagovarjati pred sodnijo okrožni predstojnik Knežević zaradi goljufije.

Rusko vojno ministerstvo odredilo je več poskusov z novim streljivom „silotvorom“, ki so neki pokazali, da je silotvor najboljša iznajdba v tej stroki. Učinek močan je tako, kakor pri streljivnem bombi. Silotvor je desetkrat cenejši od solitarja ter ima to prednost pred dinamitom, da se raznese samo na eno stran, kakor smodnik. Vojni minister ukazal je bajč, naj se takoj zgradi velika tovarna za izdelovanje tega streljiva. — Petrogradska „Börse Ztg.“ pravi, da ni treba v pokritje letošnjega državnega nedostatika inozemskega posojila. Za Pariško posojilo potezalo se je le zaradi tega, da bi državna banka oddala ugodno svoje vrednostne papirje. Ni res toraj, da potrebuje Rusija novega posojila za kako vojsko.

Kakor so nekteri *nemški* listi pisali, ugovarjal je cesar temu, da bi se papežev nuncij nastanil v Berolinu. „Krentz Ztg.“ pa pravi, da so vse te vesti neosnovane.

V *Franciji* izdeluje se na dan 1600 kosov novih Lebelovih pušk. Že tekom meseca oktobra dobil bo ves 6. vojni oddelek to novo orožje. — Mejni dogodek še ni pojasnjen. Generalni prokurator Nancijski odpotoval je na lice mesta, da potrebno ukrene gledé nasprotujočih poročil nemškega državnega nadpravnika.

Italijansko ministerstvo naznanilo je *angleški* vladi, da radostno sprejme posredovanje kraljice Viktorije med Abesinijo in Italijo, vendar pa mora prej poznati predloge Neguševe, ktere bo takoj vestno presodilo. Vzglie temu pa mora Italija porabiti ugodni letni čas za operacijo. Iz Londona poslali so takoj dotično poročilo kralju Janezu, vendar pa se bojé, da bo prej postopala Italija z orožjem, predno bo mogel odgovoriti.

Irska narodna liga deluje tako tostran kakor onstran okeana. Parnelovec Dillon odpotoval je v Novi York, da stopi v osobno zvezo z ameriški somišljeniki. Dva druga Parnelovca O'Connor in Sir Tomas Esmond obiskala sta novi svet, da bodeta po raznih mestih severne Amerike javno predavala o zemljiški postavi.

Iz Sebastiana na *Španskem* brzojavi se v „Voz de Quipuzcoa“, da se Karlisti pripravljajo na boj. Mnogo orožja so že nakupili ter ga še kupujejo. General Cervero in baron Sangazzan sta se sprla. Don Carlos skuša ju osobno spraviti. Tudi vlada dobila je poročilo, da bo kmalu zarožljalo orožje na severu. Ukrenila je vse potrebno, da se kolikor mogoče vstaja zaduši koj v začetku. Razširila se je celó vest, da so se Karlisti in Zorilisti združili ter da bodo složno postopali, kar pa ni verjetno.

Matko Lovro „Pöllandlensis, aet. 28 ann. approbatus 4. Dec. 1758 pro subsidario in Siessen-perg.“¹⁾

32. Radeče.

Pauli Peter, iz Radeč, investiran 26. marca 1473 na župnijo sv. Vida blizo Ptuja²⁾

33. Radovljica.

Andrej iz Radovljice „rector ecclesiae vicarialis in Zelnitz“, se je 1506 ali početkom l. 1507 oni duhovniji odpovedal.³⁾

Baltažar iz Radovljice, župnik pri Mariji Magdaleni v Mariborskem predmestji in kapelan ustanove v cerkvi sv. Jakoba v Lembahu, prodal 1. jan. 1485 bratoma Bernardu in Ambrožu njivo pri Prežigalu. Dne 20. okt. 1498 pričuje pa isti župnik, da se je župnik Lovrenški, Andrej, župniji odpovedal in jo Simonu iz Ivnice prepustil.⁴⁾

Bobič Andrej, doktor sv. pisma. Rojen v Radovljici, je bil 1639 v mašnika posvečen „ad tit. mensae monasterii Victorien.“ Kapelanoval je 1½ leta v Weiz-u v Sekovski škofiji, 4 leta pri sv. Marjeti na Rabi in 4 leta v Jesenicah, potem je bil 9 mesecev

¹⁾ Catalogus D. D. Parochorum et Cooperatorum.

²⁾ Deželni arhiv v Gradcu.

³⁾ J. Orožen, I., 576.

⁴⁾ J. Orožen, I., 354 in 573 in V., 530.

Izvirni dopisi.

Z Dunaja, 26. septembra. (S higijenskega kongresa.) „A Jove principium“ sem končal včeraj; zato naj povem danes, da mi je ljuba prilika koj pri sv. Štefanu služiti sv. mašo, ker sem se naselil v njega najožjo bližino. Tu toraj vsak dan „z Bogom“ začenjam. Stopivšemu v cerkev so mi danes zadonele v uho bilje, ki so je kanoniki beroč, ne pojoč, opravljali za svojim tovarišem, kakor je bilo soditi po tumbi sredi cerkve. Znuancev z vlskega lurdskega potovanja danes nisem tu v presbiteriji ugledal, pač pa je kanonikom na čelu pri vseh molitvah in pri nasledujoči črni maši pričujočeval vlski naš pontifikant, Dunajski pomožni škof, eks. Angerer.

Ob 11tih je slovesno otvoril VI. higijenski kongres nadvojvoda Rudolf. Burno so ga prihajajočega v velikansko sobano „prijatelj muziki“ pozdravljali zdravilstva učenjaki in ljubitelji te vede, iz vseh izobraženih krogov na Dunaji navzoči. — Jaz sem ga to priliko prvokrat videl in čul, in za-trditi moram, da me je očarala njegova osebnost. Z redko ljubeznjivostjo je namreč smehljaje se pozdravljaj hodeč skozi sobano na desni in levi spoštljivo se mu vklanajoče zborovalce. Uresničilo se mi je osebnim opazovanjem danes poročilo knezofa Krizostoma, ki mi niso mogli dosti orisati ponižnostne prikupljivosti nadpolnega prestolonaslednika v ljubljeni nam Avstriji. Zvonkim glasom je potem zborovalce nagovoril nadvojvoda in je uplamtil med nami vsestranskega premišljevanja vredno resnico, ko je izrekel: „Najdragocenejši kapital, to je človek — najdragocenejša posest držav in družbi je človek.“ — Za cesarjevičem je kongresovo organizacijo (nemški in francoski) razlagal vesoljni kongresov tajnik prof. pl. Gruber. — Po njem je bila dana beseda (nemška) tajnemu svétniku iz Berolina, dir. Köhleru. Kot zastopnik nemške države je upolno pozdravljaj delovanje sedanjega mednarodnega higijenskega kongresa. — Na to je o razširjati abdominalne vročine razlagal (francoski) predsednik za higijeno kupčijskega ministerstva v Parizu, prof. Brouardel. Trdil je, da skoraj vselej slaba pitna voda provzročuje tifus in da bolezenjenja tam, kjer se je dala ljudstvu zdrava pitna voda. Kot Francoz je z vso njemu lastno eleganco povdarjal, kak svit je temu kongresu to, da ga je odprl in da bo zvesto spremljal vse njegovo delovanje vedeljubivi avstrijski prestolonaslednik Rudolf. — Za njim je v jako poljudnem ter šaljivem govoru učil (nemški) tajni svétnik in prvomestnik higijenskega ustava v Monakovem prof. Pettenkotter. Pravil je ta slavui mož, kako naj bi se razširila higijenska veda zlasti po visokih šolah, kjer je še v povojih, in kako bi temu sedanjemu kongresu donela hvala sveta, da bi mogel prepričati dotičnih krogov: kaka škoda človeški družbi in človeškemu delu sploh je vojska, a kakošna škoda jima je isto tako mir v orožji.

Kakor je prihajajoč nagovoril nadvojvoda tudi k nam došlega kardinala Ganglbaura in druge, pozdravil je koncem slavnostne današnje seje kakih 20 kapacitet zdravniškega sveta. Na to pa se je z isto sree pridobivajočo prijaznostjo memo nas sredi

vikarij stolne cerkve v Ljubljani. L. 1650 je postal farni vikarij v Škalah ter je služboval ondi do 1658, ko je „ob cumulata sua merita, vitae probatus et literaturae insignis“ imenovan bil župnikom na Vrhniki.¹⁾

Hamerlic Matej, iz Radovljice, posvečen 5. maja 1806. Kapelanoval je v Ribnici leta 1807, 1808; v Prihovi 1808, 1809; pri sv. Jakobu v Dolu 1809—1814; v Šoštanji 1814—1816; v Vojniku 1816—1818 in v Kostrivnici 1818 in 1819. Dne 24. aprila 1820 postal je kurat v Bučah, kjer je umrl 22. marca 1832.²⁾

Karner Ignacij, roj. 30. julija 1732, umrl kot dekan in župnik Nakelski 15. avg. leta 1795 za prsno vodenico.³⁾

Kristan Matej, roj. 1752, posv. 1776, kapelanoval je v Mošnjah pol leta, v Gornjem gradu eno leto, v Solčavi tri leta, v Šoštanji pol leta, v Braslovčah pol leta in v Naklem tri leta. Dne 3. febr. 1787 nastopil je pastirstvo na novi lokaliji v Malčicah, a že čez dve leti je šel v pokoj in umrl v Ljubljani.⁴⁾

¹⁾ J. Orožen, V., 89.

²⁾ J. Orožen, VI., 144.

³⁾ A. Koblar, I., 84. in II., 79.

⁴⁾ A. Koblar, II., 91.

skozi sobano krog $\frac{1}{2}$ 1. ure popoldne odpodal na cesarski svoj dom. Prestolonaslednika so obdajali pri današnji slovesnosti ves čas ministri: Ziemialkowski, Falkenhayn, Pražak, Baequehem in Gautsch. Poslušalec in poslušalk pa je v vsem bilo menda tū do 2200.

Ob 4. uri je sprejela tukajšnja mestna hiša, veličasten gotičski stvor, vse zborovalce. Dunajske priljubljenke je igrala v tukajšnji velikanski slavnostni sobani vojaška godba ter morala ponavljati „An der schönen blauen Donau“ — to pristrčno arijo „ob modri Donavi“. Staroslavno Dunajsko gostoljubnost pa nam je pričeval danes sprejem pri Dunajski srenji: ker vsi, kar nas je došlo, smo bili mrzlimi jedili in pijačami tū v dvorani pogostovani. Očetovsko ljubo nas je med obedom pozdravil častiti starček, župan Uhl, kot mestu predrage goste. A tudi ti so kongresovemu prvomestniku, Dunajskemu prof. Ludwigu sleděč, klicali glasen: Živeli župan in očetje Dunajskemu mestu! Miza je bila v taki množbi oskrbljena, da je nad dvetisočim tū navzočim ostajalo vsega še za nekatere stotine hrane željnih. — Človekoljubom iz vsega svetā je menda Dunajsko mesto spričati hotelo to resnico: da je le eden Dunaj in da Dunaj znā in hoče biti tudi v današnjem sebičnejem času, kot je vselej bil, do tujega si brata udvorljiv in poln najnežnejih obzirov.

Ob 7. uri zvečer pa je bengalična razsvitljava te nad 20 milijonov veljajoče mestne hiše kazala v vsej čarobnosti teže zidane; gotičskih oken rebrovje in sobe, postavljene v raznih zidarskih oddelkih, ob fasadi — in to čudoviteje, kakor zmore dnevna luč. V avstrijskih zastavah je vibriral Dunajskih meščanov dom danes, ko je higijenskim zborovalcem iz vsega hotel pokazati, kako ljubodomač je Avstrijan.

Iz Kobarida, 29. septembra. Pozno oglašil se je v „Slov. Narodu“ g. I. K., ki je pretil meni in mojim dopisom. Čemu pa ravno on, ki ni bil nikjer imenovan, in čemu tako pozno? Ta njegov dopis je le boren sad in pičel rezultat vsega njegovega delovanja tukaj v Kobaridu, kjer je bival brez vsacega opravka celih pet mesecev. Lepe potne bukvice si je dal s tem dopisom napraviti! Kako enostransko opravičuje g. Ivan Kranjec oni dogodek 20. avgusta t. l.! Sem li pisal, da se mladenič samo odkril ni opoldne? Pa pušenje? Na deželi je vendar drugače, nego v mestih. Seveda je lažje reči, v mojih dopisih so le protislovja, logična pomanjkanja itd., kakor pa dokazati. Vē li morda g. I. K., kdo je tako delal še lani, ko se je toliko čitalo o tukajšnjih razmerah? G. I. K. trdi v svojem dopisu, da sem jaz pisal o „Slovenci“ kot o spoštljivem listu. To pa je gola laž. Naj prečita moj dopis še enkrat. Sploh pa „Slovenec“ od g. I. K. ne potrebuje spoštovanja. Kar piše g. I. K. o „Slovenci“, pobral je le za svojimi somišljeniki, ker on ni preje „Slovenca“ nikdar čital, da bi si mogel narediti o njem le skromno sodbo.

Kako brez skušnje piše g. I. K., da je bilo naše ljudstvo skoro popolnoma pomirjeno. Iz česa sklepa to? In ko bi tū vladal mir; a ne bode ga, dokler bodo le tuji vetrovi, podobni „burji“, raz-

ganjali to nepotrebno meglo. Morda misli g. I. K., da je on pomiril? Vendar si preveč domišlja. Kje je bil on, ko so se take razmere izcimile iz malenkosti v tukajšnji čitalnici? Kje je bil gosp. I. K. takrat, ko se je toliko pisalo o tukajšnjih zadevah? Čemu podpihuje zdaj žrjavico, ki bi bila že davno pepel? Kaj ima on rogoviliti v Kobaridu, kjer se je smatral kot tujec? Velika sramota bila bi za Kobaridce, ko bi se morali v vsem ravnati po tujcih in posebno po takih, ki so že večkrat spremenili svojo barvo gledě tukajšnjih razmer. G. I. K. n. pr. se je prelevil v kratkih mesecih že trikrat. Njegovega vedenja, agitovanja in aranževanja proti meni in proti tukajšnjemu društvu nočem tukaj razpravljati, ker bi ne končal tako hitro. Potencirana laž g. I. Kranjca pa je, ko trdi, da sem bil povabljen k županu na preklie nekterih govoric. V dokaz temu priložim Vam, g. vrednik, spričalo tukajšnjega županstva. Iz tega lahko sprevidite, kako resnicoljuben dopisnik „Slov. Nar.“ je g. I. K.! Čestitam tisti celi stranki na takem zagovorniku, ki je prišel po toliko letih zadnji čas celō iz Pariza. Svečano zahtevam, naj povē javno tista „cela stranka“, ki se hoče tako surovo znesti nad mano tū domā, o meni „kaj bolj težkega“. Pa z dokazi na dan! Ravno tako tirjam od g. dopisnika v „Slov. Nar.“, da objavi o moji osebi vse one najnovejše in tudi, če hoče, stare čine iz prejšnjega mojega življenja, drugače ga vnovič imeujem javno tem potom lažnika in obrekovalca.

Domače novice.

(Prvo sveto mašo) daroval bo jutri ob 9. uri v nunski cerkvi č. g. Alojzij Žužek.

(Čudni ljudje so to!) Znani Ljubljanski dopisnik „N. Fr. Pr.“ porabi vsako priliko, da po svoji stari lažnjivi navadi udriha po Slovencih in njihovih voditeljih. Pisal je zopet neodrešeni Nemeec o tukajšnji deški in dekliški nemški šoli ter zdihuje, kako slabo se Nemcem godi v Ljubljani. Dopisniku pa je gotovo tako znano, kakor nam, da bi bili Slovenci veseli, ko bi se jim tako hudo godilo, kakor Nemcem. A njemu ni na stvari, išče le prilike, če tudi iz trte zvite, da psuje Slovence. To je glavni namen njegovih dopisov v židovske Dunajske liste. Dopisniku ni prav, da se je mestna nemška deška šola namestila v poslopji, kjer je temna, vlažna, nezdrava soba itd. Ali misli dopisnik, da bo mesto za pešice naloženih otrok zidalo posebno šolsko palačo? Radi privoščimo nemškim otrokom enake prostore, kakor slovenskim, a morali bi imeti tako šolsko poslopje, kakor je tisto, v katerem gosp. dopisnik poučuje slovensko mladino. Kakor čujemo, mestni magistrat že išče primernejšega prostora.

(Državni zbor) pričnē se dnē 11. oktobra in slovenskih poslancev čaka težavna naloga. Položaj, kakoršnega je povzročilo postopanje naučnega ministra Gautsch-a, je zamotan. Jedro vprašanja bode po našem prepričanju to, ali se Taaffe-jeva vlada izreče s koraki naučnega ministra solidarno ali ne. — Ako ostala vlada odgovornost za storjene korake prepusti naučnemu ministru samemu, potem bodo prizadeti krogi računali z njim. Slovenski poslanci izrekoma nimajo računati z naučno upravo samo zaradi razpuščenega Kranjske gimnazije, ne samo zaradi zaprek zabranjenega vzdrževanja prvega razreda na lastne stroške, dalje tudi ne le zaradi zaprek, ktere je storil o sprejemanji učencev v slovenske paralelke Ljubljanske gimnazije, ampak obračunati je z naučnim ministrom tudi zaradi preziranja onih skromnih zahtev gledě srednjih, obrtnijskih in ljudskih šol slovenski mladini namenjenih. — Ne bode ga razumnega človeka, ki bi po vsem, kar se je zgodilo do sedaj, mogel slovenskim poslancem očitati, da njihova potrpežljivost ni bila skrajna, da bi bile zahteve napete. — Po pravici smejo zastopniki našega naroda zahtevati, da vlada prestopi od obljub k dejanju. K tem korakom pa je treba, naj se jim že obeta kaj vspeha ali ne, složnega in soglasnega postopanja vseh slovenskih poslancev. — Tū mora potihniti vsaka osobna mržnja, in največja napaka bi bila, ako bi se žalili najskušnejši naši državniki. — Slovenske poslance toraj čaka sila težkega in važnega dela, da bode uspešno treba jim soglasne podpore vseh volilnih krogov in vsega slovenskega časnštva.

(Konsumsko društvo) ima jutri ob 2. uri popoldne v Šrajnarjevi pivarni na sv. Petra cesti občni zbor. Volili se bodo odborniki in pregledovalni svet.

(Slov. del. pevskega društva „Slavea“) redna pevska šola pričnē se v ponedeljek dnē 3. t. m. ob 8. uri zvečer v društvenih prostorih, Virantova hiša II. nadstropje, in bo vsak ponedeljek in vsako sredo od 8. do 9. ure zvečer. Redne pevske vaje pa so v torek in četrtek zvečer od 8. do 9. ure. Gospodje, ki hočejo kot pevci pristopiti, oglašē naj se navedene ure pri društvenem odboru.

(Shod v Gornjem Logatci.) Ravno pred sklepom današnjega lista dobili smo od prijatelja iz Notranjske naslednje vabilo: „P. n. Da mi bode mogoče med raznovrstnimi mislimi in nazori o ustanovitvi sodišča v Cirknici, o prošnji za preložitve sodnije iz Gor. Logatca v Dol. Logatec ali na Rakek nekako zjedinjenje ali sporazumljenje poskusiti, sklenil sem nekaj zaupnih mož raznih stanov in iz vseh strani tega okraja, oziraje se posebno na najbolj interesirane občine, sklicati. To zborovanje se bode vršilo dnē 3. oktobra t. l. ob 3. uri popoldne v dvorani bralnega društva v Gor. Logatci, koje društvo je dotične prostore radovoljno v ta namen prepustilo. Ker sem prepričan, da se p. n. za to za vdeležence tako važno zadevo zanimata, usojam si Vas k temu zboru s prošnjo povabiti, da mi naznanite, ako boste zadržani vdeležiti se tega zbora. V Logatci, dnē 17. septembra 1887. C. kr. okrajni glavar dr. Rus l. r.“ — Obširneje poročilo prihodnjič.

(Nov advokat, dr. Rudolf), naselil se je v Konjicah.

(David Starčević) je v zaporu zbolel. Sree mu mast zalija. Njegov zagovornik, dr. Josip Frank, prosil je, naj se Starčević zdravniško preišče, potem pa prepelje v bolnišnico.

(Tat na poštnem vozu.) Pred nekimi dnevi vozil se je neki Kočevar s pošto iz Novega mesta v Litijo. Dospevši v Litijo, pobere iz voza vse svoje reči. Ko že poštar požene iz Litije, pogleda Kočevar v svojo vrečo in zapazi, da mu manjka blago, ktero so mu dali mati domā, namreč klobase, pleče in enake dobre stvari.

(Slana) je 22. pr. m. po Šmartnem pri Litiji in okolici napravila veliko škodo, posebno pa ajdi, ker je bila še zelena.

(Na Trboveljski razstavi) so posebno šolski izdelki vse pozornosti vredni. Industrijska šola na Zidanem mostu razstavila je skoraj da vse, kar je na korist deklicam — poznejšim gospodinjam. Druge šole razstavile so razne modele poljedeljskega orodja, zbirke evetlic in zelišč dotičnega kraja, sadje in razna semena. — Iz Ljubljane razstavil je gospod Samassa nekaj brizgalnic in g. Trček, lastnik tovarne za lim, razne izdelke od kosti, ki se pri poljedelstvu rabijo za zboljševanje zemlje.

(Prvi sneg) pobelil je Veliko Kapo in sosesčino na Pohorji ponoči od 27. na 28. septembra. Od 26. na 27. septembra je bilo nenavadno občutljivo mrzlo in je zmrzovalo.

(Vojni minister) zaukazal je vsem železnicam, da se morajo preskrbeti s prenosnimi napravami za električno razsvetljavo kolodvorov, da bo mogoče tudi pončē večje vojne čete odpeljati. Prvi tak poskus bo 11. oktobra na Dunajskem severo-zapadnem kolodvoru. Naprava za električno razsvetljavo se mora v dvanajstih urah dovršiti.

(Afēra Vinning) je bila dovršena v četrtek popoldne. Zagovornik dr. Marijan Derenčin je dokazal, da je zatoženka redno plačevala svoje dolgove, dokler je dobivala svoje mesečne dohodke. Da pa so dohodki izostali, kriv je upravitelj njenega premoženja. Sodišče jo je oprostilo.

Telegrami.

Krakov, 30. septembra. Naučni minister dr. pl. Gautsch nadzoroval je danes natančno vse razrede tukajšnjih srednjih šol ter je večkrat stavil vprašanja učencem v nemškem jeziku. Minister obiskal je tudi slikarsko akademijo ter je rekel ravnatelju Matejku, da je zadovoljen z deli akademičnih gojencev.

Cetinje, 30. septembra. Angleške prince pričaknejo v Cetinje prihodnji torek. Za sprejem delajo se velike priprave.

Belgrad, 30. septembra. Od 141 voljenih poslancev spada jih 135 združeni vladni stranki. Delijo se enakomerno na obe frakciji.

¹⁾ Zapisnik ordinacij Lav. škofije.

²⁾ J. Orožen, II., b., 187.

³⁾ J. Orožen, IV., b., 355.

⁴⁾ J. Orožen, II., b., 139.

Izvoljenih je tudi 6 „divjakov“. Vlada imenovala bo v smislu ustava 52 poslancev.

Sofija, 30. septembra. Knez Ferdinand opotoval je danes z velikim spremstvom nadzorovat gradnjo železnice v Dragoman-soteski.

Metz, 1. oktobra. Cesar ukazal je brzojavno vsled prošnje za pomiloščenje, naj izpuste iz zapora Schnaebeleja. Isti odpotoval je zvečer.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje		Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
		zrakomera v mm	toplomera po Celziju			
7. u. jut.	727 56	+11.2	sl. zap.	dež	6-10	
30. 2. u. pop.	728 64	+15 2	"	del. jasno	dež	
9. u. zveč.	730 16	+11.8	"	oblačno		

Zjutraj dež, po 10 uri se je deloma zjasnilo, zvečer zopet oblačno. Srednja temperatura 12.7° C., za 0.9° pod normalom.

Dunajska borza.

(Telegrafično poročilo.)

1. oktobra.

Papirna renta 5% po 100 gl. (s 16% davka)	81 gl. 04 kr.
Sreberna " 5% " 100 " (s 16% davka)	82 " 15 "
4% avstr. zlata renta, davka prosta	112 " 05 "
Papirna renta, davka prosta	96 " 10 "
Akcije avstr.-ogerske banke	880 " — "
Kreditne akcije	282 " 40 "
London	125 " 70 "
Srebro	— " — "
Francoski napoleond.	9 " 94 1/4 "
Cesarski cekini	5 " 94 "
Nemške marke	61 " 47 1/2 "

II. izkaz

darov, došlih za praznovanje zlate maše sv. Očeta papeža Leona XIII.:

Prečast. gospod Josip Jerič	5 gl. — kr.
Gospod Paul Seemann	10 " — "
" Janez Fabian	5 " — "
" Dr. Josip Poklukar	5 " — "
Neimenovan	2 " — "
Neimenovan	— " 20 "
Po preč. gosp. Luki Jeran-u:	
Dobra roka	1 " — "
Gospod Ant. Žlogar	2 " — "
" Dr. Leonh. Klotfutar	10 " — "
" Ant. Šmidovnik	6 " — "
Skupaj	46 " 20 "

Za te darove zahvaljuje se

Odbor za praznovanje
zlate maše
sv. Očeta papeža Leona XIII.

Odprto pismo

slav. vredništvu lista „Tagespost“ v Gradec-u.

Vredništvo „Graške Tagespošte“, kojemu znani „Popravek“ podpisanega občinskega predstojništva, kakor je videti, ne bode dal še tako kmalu priti do miru, stavi dné 24. t. m. v štev. 264. imenovane lista vprašanje, je-li bil temu predstojništvu, ko je trdilo, da se tu ostanki nemštva sploh ne nahajajo, znan izid ljudske štetve iz leta 1880. v Kamniku? Na to usoja se podpisano predstojništvo odgovarjati, da mu je bil isti izid popolnem znan. A če uredništvo „Tagespošte“ misli, da dobiva s tem dotični popravek drugo lice, moti se zelo. Prvič ni res, da bi bil pri ljudski štetvi leta 1880. kedo nemški jezik, kakor to trdi „Tagespošta“, priznal svojim materinim jezikom (Muttersprache), temveč proglasili so nekteri nemški jezik le kot svoj občevalni jezik (Umgangssprache), kar pač ni vse jedno. Ko bi se bil tedaj vpisal materini jezik, bil bi nemara izid ljudske štetve tudi v Gradci, kjer živi na tisoče Slovanov, drugačen, nego se je dosegel z rubriko „Umgangssprache“. Li to „Tagespošti“ ni znano, ali se le tako nevedno dela?

In kedo se je tu na ta način med Nemce štel? Kar je bilo uradniških rodbin, ki so danes tukaj, jutri tam; dalje več častnikov tukajšnje praharne in tedaj še tu bivajoče garnizije, in pa neznatno števile takih domačih rodbin, kojih imena dovelj pričajo, da se po njih žilah nikdar ni pretakala germanska kri.

Taka je stvar, a ne drugačna. Sploh pa to, kar in kakor je bilo v tem oziru leta 1880, podpisano predstojništvo nič ne briga. Omenjena trditev v tukajšnjem uradnem popravku ne opira se na ljudsko število iz leta 1880, temveč na sedaj obstoječe dejanske razmere.

Na podlagi teh naj „Tagespošta“ dokaže, da dotična opazka ni bila istinita, ako more. Na to odgovarjati, kar „Tagespošta“ o kranjskih razmerah izjavlja, kakor bi se morali Nemei bati na Kranjskem kazati svojo narodnost, ne čuti se podpisano predstojništvo poklicanega. Le toliko bodi omenjeno, da se iz te izjave „Tagespoštine“ vidi, da vredništvo tega lista kranjskih razmer nikakor ne pozná in da jih sodi po onih v Celji, Mariboru in Gradci. Kako se našim rojakom v omenjenih mestih godi,

je dobro znano. Pri nas na Kranjskem pa sta omika in pravo svobodoljubje, hvala Bogu, povsod dospela do one stopinje, da se nikdo ne zaničuje ali zasramuje zaradi svoje narodnosti.

S temi opazkami končujemo pravdo s „Tagespošto“ — to so naše zadnje besede v tej zadevi.

Mestno županstvo Kamnik

29. septembra 1887.

Župan:

Franc Fischer.

Št. 16001.

Razglas.

Prvi mestni otročji vrt s slovenskim poučnim jezikom otvori se

3. dan oktobra t. l.

na sv. Petra nasipu hišna št. 65 pritlično na levi strani. Vpisovanje otrok vršilo se boče ta dan od 8. do 11. in od 2. do 4. ure popoldne. (1)

Mestni magistrat Ljubljanski

dan 30. septembra 1887.

Vsakovrstne puške

izdelujem na obroke za močne Dombrovski-Heissig patrone, kaliber 14.9 mm. in 11.2 mm. za veliko divjačino (Hochwild); puške imajo samoskočna kukala moje iznajdbe. Prevzamem tudi vsakovrstna popravila in predelovanja starih pušk v zadovke. Ker so moje puške preskušene, morem vsacega veščaka zadovoljiti z njimi. Zato se priporočam na naročbo (1)

Anton Sodja,

puškar v Borovljah (Ferlach) na Koroškem.

Odlikovani s premijo in c. kr. privilegijem.

Cenike pošiljam brezplačno.

Dva živinska somnja

vsako leto 1. majnika in 18. oktobra sta z odlokom visoke deželne vlade v Ljubljani z dné 26. prosenca 1887 leta št. 11.565 na

Bohinjski Bistrici

dovoljena.

Slavno občinstvo se na prvi somenj 18. oktobra t. l. vabi k obilni vdeležbi.

Županstvo na Bohinjski Bistrici

24. septembra 1887. (2)

V Vrhniškem trgu na prav ugodnem mestu se dá v najem ali tudi prodá pod ugodnimi pogoji

hiša z nadstropjem,

s prodajalnico v najboljšem stanu, s popolno štacunsko opravo, vrtom, nekaj gozda, njivo in senožetjo.

Natančneje poizve se pri Antonu Komotarju, c. kralj. notarji na Vrhniki. (2)

Izvožno marcno pivo

(36) v steklenicah

dobiva se v pivovarni Janeza Perlesa v Ljubljani v zabojih po 50 steklenic, steklenice z 5/10 L. " 7/10 L. " 50 " 50 "

Vsem, ki zidajo ali popravljajo kako poslopje, ali sploh potrebujejo **železnino**, priporoča svojo zalogo železja in v to stroko spadajočih stvari (11)

Andr. Drušković,

poprej Jakob Nekrep

na mestnem trgu št. 10,

kjer se dobivajo v velikem izboru in po prav nizki ceni: okovi za okna in vrata, storje za štokadoranje, drat in žebli, vezi za zidovje, traverze in stare železniške šine za oboke, Portlandin Roman-cement, sklejni papir (Dachpappe) in asfalt za tlak, kakor tudi lepo in močno narejena štedilna ognjišča in posamezni deli.

Posebno po nizki ceni dobivajo se stroji in orodja za poljedelstvo, kakor mlatilnice, same ali z vlačilnikom (Güpel), slamoreznice, čistilnice za žito (Trieur), brane in lepo in močno narejena drevesa za oranje.

Kdor-koli postavlja ali zida kakošno poslopje in potrebuje **železja**, obrne naj se na

Franc-a Terček-a,

trgovalca z železjem na Valvazorjevem trgu št. 5, v hiši c. k. okrajnega glavarstva.

Tu se dobé po nizkih cenah v obilnem izboru:

Vezi za zidovje, opore (traverze) in stare železniške šine za oboke Portland in Roman cement, stokador in alabaster gips, storje za štokadoranje, asfalt za tlak sklejni papir (Dachpappe), štedilna ognjišča (šparherdi) in posamezni deli za zidanje istih; okovi za okna in vrata in druge pri stavbah potrebne stvari. (28)

Fisharmonika,

dobro ohranjena, s 6 oktavami, lepega zunanega lica je za zmerno ceno na prodaj pri g. Ernestu Petriču, izdelovalcu orgelj na Št. Peterskem nasipu v Žerovčevi hiši pri mostu. (2)

ŽELODČEVA ESENCA

lekarka Piccoli-ja v Ljubljani

Ta esenca, ki se nareja po nekem receptu gospoda Dr. E. viteza Stöckla, c. kr. vladinega svetovaleca in deželno-sanitetnega poročevalca za Kranjsko, je takozvana „Tinctura Rhei composita“, katera ozdravlja vse želodčeve in trebušne bolezni, odpravlja telesno zaprtje, zlato žilo itd. (glej navod, ki je vsakej steklenici pridejan). — Izdelovatelj jo pošilja v zabojčkih po 12 steklenic za i. glid. 36 kr., pošne stroške trpé p. t. naročniki. — Te steklenice prodaja po 15 kr. eno, lekar Rizzoli v Rudolfovem in večina lekarn na Št. skem, Koroškem, v Trstu, na Primorskem, v Istri, Dalmaciji in v Tirolih. (1)

Št. 15983.

Naznanilo.

(1)

Zaradi oddaje dobavanja mestne vožnje tekom leta 1888 oziroma 1888, 1889, 1890 vršila se bode

dné 7. oktobra 1887 ob 10. uri dopoldne

pismena dražba, h katerej so povabljeni podjetniki z opomnjo, da so dotični pogoji in cene v pisarni mestnega stavbinskega urada v navadnih uradnih urah vsakemu na razpolaganje.

Mestni magistrat Ljubljanski

30. dan septembra 1887.

Njiva

(3)

dá se v najem, oziroma prodá.

V mestnej občini Ljubljanski, Kapucinsko predmestje, odda se njiva, ki meri 8 oral, vkupej ali na drobno v najem, oziroma prodá.

Kaj več pové trgovalca Karol Kausehegg v Ljubljani, na Dunajski cesti

„Piccoli-jeva želodčeva esenca“, na koje inserat v današnji številki častite bralce posebno opozarjamo, je izvanrednega učinka, koje izserstnost ne konstatuje samo veliko vrlih zdravnikov, marveč tudi kemijske analize najslavnejših kemikov Avstrijske in Nemške. Radi tega jo tudi mi gorko priporočamo.